

Tjuvkilsseglare överraskade i 505-SM

Av "Jib"

Under skiftande väderleksförhållanden genomförde Lysekils Segelsällskap seglingarna om Svenska Mästerskapet i den populära, raciga 505-klassen i början av augusti. Programmet var komprimerat med två race per dag, så utöver den rent fysiska ansträngningen som behövde satsas, gällde det för deltagarna att ha materialet i topptrim, för att om möjligt undvika "kullerbyttor" eller "depåbesök". 505 är ett känsligt instrument, som bekant. Det gäller här, liksom för övrigt i andra avancerade kappseglingsslag, att få ned vikten till ett minimum. Man måste ställa höga krav på respektive deltagares egenhändiga materialkontroll, när mångt och mycket för en oinvidg förefaller nära nog underdimensionerat.

Nåväl, det var åtskilliga deltagare i denna elitmönstring, som hade överskattat sina resurser — de blev säkerligen flera erfarenheter rikare. Ingen kan väl dock säga annat, än att det blev utslagsgivande tävlingar och att det blev ett värdigt mästarpar, som på lördagskvällen den 7 augusti fick motta beviset på sin nya värdighet. Karl-Erik Nilsson från Tjuvkils KK har tidigare varit framstående pristagare i trissjolle, med SM i den klassen som finaste merit, men många var förstås överaskade av att han tillsammans med C Lindström, efter relativt kort omställningstid, syntes behärska en "nyckfull" 505 med stor säkerhet. Detta framträdde särskilt tydligt andra dagen, då frisk vind och ett upprört hav stoppade åtskilliga konkurrenter, medan tjuvkilspojkarna hedrade båtens namn: "Komåblås" ("på bara" underförstått!). Inte mycket sämre var klubbkompisarna Classe Hagman och K Carlsson, även de tidigare svenska mästare i trissjolle. De toppade faktiskt poänglistan efter fyra seglingar och det var med en futtig poäng tillgodo som årets nordiska mästare, bröderna Törner slutligen lyckades pressa sig in på så kallad "silverplats". "Guld" och "Bron" till Tjuvkil — inte illa!

Närmast i prislstan kom två ekipage, som båda varit svenska mästare i Flying Junior, nämligen Jan An-

Bennet och Bertil Thörner, nordiska mästare 1971, i aktion under SM i Lysekil.

dersson och Sture Jonsson från Stockholm samt göteborgarna Dan och Bo Knape. Om sanningen skall fram, så saknade man onekligen våra mest framgångsrika 505-seglare, mångfaldiga mästararna Christer och Per Båth samt "Kielerwochesensationen" Stefan Sjöström och Reine Andersson. De följde visserligen med stort intresse kollegernas strider om titlarna, men deras båtar var på väg över Atlanten till fjärran land, för vidarebefordran till Californien och VM i S:ta Cruz, så de saknade möjligheter att konkurrera om "Sverigetoppen" den här gången. Väderleksutsikterna inför första seglingsdagen, den 5 augusti var ganska besvärande för seglingsledningen. Det blåste knappast mer än 7—8 m/sek men det varnades för hårda regnbyar med kulingstyrka. Redan vid första genomgången med seglarna hade överenskommit, att två seglingsområden kunde ifrågakomma — i första hand öppen havsbana utanför Gäven, varvid signalen "U" skulle hissas inne i hamnen och i andra hand en mera skyddad area inne i Gullmarsfjorden, signal "I".

Flera garvade deltagare rynkade på näsan åt "I"-flaggan på torsdagsmorgonen, men mera om det senare! Tjuvstarter är ju vanliga i sådana här

sammanhang, när utgångspositionen kan betyda oerhört mycket för fortsättningen och tyvärr var det ett par av förhandsfavoriterna, bröderna Westerlund från Stockholm och Knape från Göteborg, som "hängdes" (som det heter på hästspråk) därför att de inte vände vid återkallelse. De fruktade bröderna Törner gick fram till en klar ledning och lyckades hålla undan, trots en del riggrassel på slutet. Jan Andersson var nästan ikapp, men fick nöja sig med andraplatsen. Bröderna Stig och Göran Pettersson från Långedrag tackade för en tredjeplats i protokollet. Efter Westerlunds och Knapes bortfall blev bröderna Olsson från Plimsollarna fyra, Classe Hagman femma och "de båda Göran" Andersson och Dahlström från Marstrand sexa.

Nå, men vädret då? Profeterna hade tydligen varit för pessimistiska, för inte blev det något busväder direkt, även om det badades rätt friskt ut efter banan. När det blev dags för andra seglingen, hade sunnanvinden lugnat ned sig till resonabla 5—6 m/sek, men ingen klagade då, över att samma bana användes!

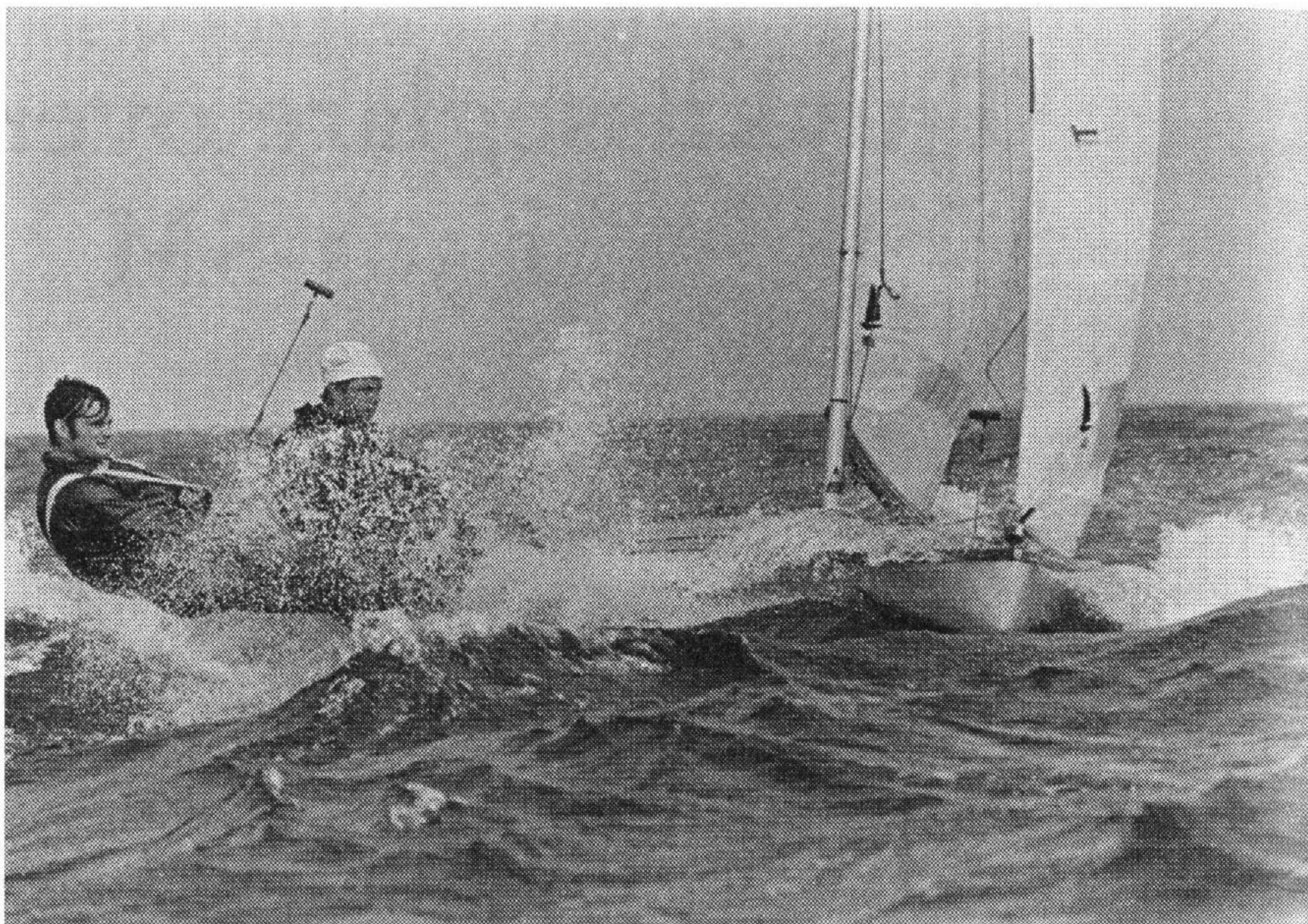
Andra starten blev ganska försiktig överlag, om man bortser från bröderna Knape, som hade osmaken att

snudda vid läflaggan och omstarten sinkade så pass, att det blev hopplöst för dem att nå tätkontakt. Tjuvkilspojarna Hagman/Carlsson hade däremot funnit en fin melodi och i god ledning kom deras svarta spinnaker på slörbogarna. De lyckades dock inte hålla denna position distansen ut, utan fick nöja sig med en god fjärdeplats, knappt slagna av förmiddagens giganter Jan Andersson, Törners och Westerlunds. Efter sig hade de närmast stockholmarna Kilmark/ Arnborg samt Petterssons.

Gladaste nunorna första kvällen visades förstas upp av Jan Andersson, Sture Jonsson och bröderna Törner, eftersom de tyckte att de hade det fint förspänt med platsciffran 3 efter två seglingar. De hade sex placeringar tillgodo på bröderna Pettersson och Hagman/Carlsson samt åtta på "plim-soll"-Olssons. Övriga föreföll hopplöst efter. Men fredagen hade överraskningar "i skjortärmen"!

Den 6 augusti var väderleksutsiktterna så hyggliga, att knappast någon tvekan rådde inför beslutet: "Signal U — Havsbana"! Under banläggningförberedelserna ökade vinden och sjön växte, så att deltagarnas anhöriga ombord på det alltmer rullande startfartyget Westkust, fick en stegrande orolig färg i sina anleten. Andra åter menade som så, att nu "skulle agnarna sållas ifrån vetet" — det gällde ju dock kampen om Svenskt Mästerskap! Fältet kom iväg ganska väl samlat i starten och även om en del föredrog att bada redan i ett tidigt stadium, såg det ut att arta sig till en lustiger dans. Äntligen tycktes finnjollematadorerna Göran Andersson/Dahlström trivas riktigt. De ångade på i täten, närmast följda av stockholmarna Westerlunds och Olssons. Göteborgarna Knapes och Heumans samt överraskande tjuvkilsgrabbarna Nilsson/Lindström och Hagman/Carlsson kämpade också, så det stod härliga till.

Men vart hade Jan Andersson/Sture Jonsson och Bertil/Bennet Törner tagit vägen? De hörde till dem, som måste ge upp efter diverse mankemang! Ett haveritillbud drabbade också mot slutet de ledande marstrandskämparna. De klarade dock av erforderlig reparation, så att de kunde ta sig i mål på en sjätteplats. Triumfator blev välförtjänt ekipaget Nilsson/Lindström, inte minst tack vare suverän spinnakerföring. Närmast kom hårdvindsspecialisterna Westerlunds och Olssons före Knapes och Petterssons (många brödrapar!). Hagman/Carlsson blev sju.

Hårda tag — bröderna Heuman intensivt koncentrerade under en slör

Vindstyrkan, som uppmätts till som mest cirka 11 m/sek, avtog under målgången till knappa 6 m/sek, men seglingsledningen signalerade inomskärsbana och uppsköt dagens andra start ett par timmar.

Det blev en något decimerad klass men i en jämn start inne i Gullmarsfjorden och första kryssen vann Westerlunds före Heumans, med ytterligare en tjuvkilsbesättning närmast, nämligen Jan Bengtsson/Ulf Gråberg. De senare eldade tydligen upp sina klubbkompisar till nya stordåd i de överraskande regnbyarna, med påföljd att täten i mål bestod av Kalle Nilsson, Jan Bengtsson, Classe Hagman — (alla Tjuvkil!) före Heumans och Törners. När man räknade poäng framemot kvällen visade det sig att

Tjuvkil toppade dubbelt genom Hagman/Carlsson och Nilsson/Lindström före "Plim-sollolssons", "Marstrandsgörans" och göteborgarna Heuman. Experimentet att räkna bort sämsta placeringen satte däremot Törners före Kalle Nilsson, med Westerlunds som trea samt Jan Andersson och Classe Hagman på delad fjärdeplats, så nog fanns spänningen kvar i tättstriden! En nervlugnande fotbollsmatch innan koj dags, vanns av ostkustseglarna med 3—2, sedan västkusten haft ledningen i halvtid med 2—0. Skulle manne finalseglingarna barka åt samma håll?

Lördagen 7 augusti visade upp ett lugnt hav och seglingarna kunde slutföras i en laber sydvästlig bris. Strömmen rann med på kryssen, med på-

Svenska mästarna i 5-0-5 1971, K.-E. Nilsson och C. Lindström, Tjuvkil.

följd att första startförsöket blev helt misslyckat och till yttermera visso seglade många uppmärksam rorsman omvägar till kryssmärket. Första seglingen behärskades dock helt suveränt av Dan och Bo Knape. Konkurrenterna sackade bara mer och mer efter. De som hängde med bäst var återigen Kalle Nilsson och Classe Hagman och även Gösta Andersson stärkte sin position genom en fjärdeplacering. Ännu återstod emellertid den allra sista seglingen och redan i starten märktes nervositeten. Flera kom för tidigt, så det blev ett snurrande

runt begränsningsmärkena innan flottan började ordna sig för kryss till första märket. Först dit kom bröderna Törner, men väl framme låg också Heumans och Jan Andersson, medan Nilsson och Hagman hamnat något på efterkälken. Räknestickorna kom fram. Skulle Törners trots allt klara ett nytt mästerskap? (De hade ju NM-titeln förut!) Trots att Nilsson/Lindström fick se förutom de ovannämnda även trissjolle-mästarna Wedin/Lidman före sig i mål, så räckte poängen till en klar slutseger, enligt följande

Foto: Foto-design

SLUTPROTOKOLL:

	Poäng
1) Svenska Mästare, K-E Nilsson/C Lindström, TKK Tjuvkil	16
2) B Törner/B Törner, MSS Marstrand	21
3) C Hagman/K Carlsson, TKK Tjuvkil	22
4) Pris till bästa ostkustbåt: J Andersson/S Jonsson, KSSS Stockholm	25
5) D Knape/B Knape, GKSS Göteborg	27
6) M Olsson/G Olsson, Plimsollarna Stockholm	34
7) S Pettersson/G Pettersson, LSS Långedrag	36
8) G Andersson/G Dahlström, MSS Marstrand	36
9) A Heuman/L Heuman, GYC Göteborg	38
10) A Boman/U Stenbom, St. Fl. Stockholm	58
11) L Flood/F Nilausen, TKK Tjuvkil	58
12) G Eckerström/J Calvert, HABK Hovås	66
13) L Westerlund/G Westerlund, KSSS Stockholm	72
14) R Wedin/K Lidman, HABK Hovås	75
21) Pris till bästa sydkustbåt: P-A Malmgren/P Malmgren, SS Sjöhästen, Malmö	97

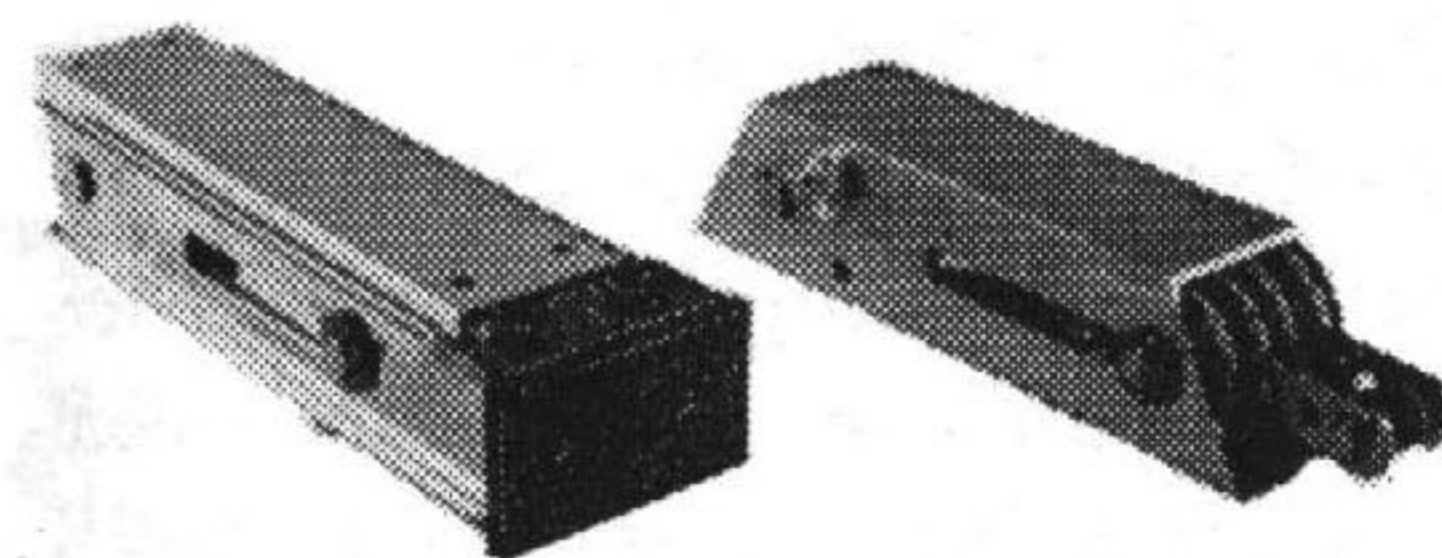
(44 båtar deltog, 17 från ostkusten och 4 från sydkusten)

**PARKER 505 -
mästarnas val!**

Vid 1970 års VM, NM och SM belades 1:a, 2:a, 3:e och 4:e platserna med PARKER 505 — ett resultat som säger allt.

GRATEAU

GRATEAU båtbeslag, med bland annat masträtare (2 modeller) och utväxlingslådor (6 modeller) — för er som verkligen vill kunna trimma båten.

SPECIAL-BESLAG

För den kräsne kappseglaren har vi numera en rad special-beslag i lager, som till exempel den världsberömda BELLO-outhaulern.

Är det något speciellt ni behöver, tag kontakt med oss — Vi kanske har vad ni söker.

HB-BÄLTET

Hugh Bourns skräddarsydda trapetsbälte — används av Europas ledande trapetsgastar.

Generalagent:

Båths Båtagentur

System Estrids gata 5, 413 25 Gbg
Telefon 41 21 61, 25 73 68